

Informacja o działalności Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile

za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2019 roku

CZĘŚĆ I

OGÓLNA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOLEGIUM

1. Podstawa i zakres działania Kolegium

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile (dalej: SKO) stanowi ustawa z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018r., poz. 570) oraz rozporządzenia wydane w oparciu o delegację ustawową.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzania nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256; dalej jako – Kpa) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r., poz. 900 ze zm.; dalej jako – Op). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. Nr 198, poz.1925), powiaty: *chodzieski, czarnkowsko - trzcianecki, obornicki, pilski, wągrowiecki i złotowski wraz z gminami objętymi tym obszarem.*

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych, Kolegium związane jest wyłącznie przepisami obowiązującego prawa. Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

2. Obsada kadrowa Kolegium

2.1. Kolegium składa się z 16 członków: 6 etatowych i 10 pozaetatowych.

Liczba członków etatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze :	wyższe administracyjne :	
<u>5</u>	<u>1</u>	
Liczba członków pozaetatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze :	wyższe administracyjne :	wyższe inne :
7	0	3

2.2. Biuro Kolegium składa się z 6 osób.

3. Lokal i wyposażenie Kolegium

Siedziba Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile od marca 2009 r. mieści się w Pile, przy ul. Dzieci Polskich 26, w budynku będącym w zarządzie Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Kolegium korzysta z pomieszczeń biurowych na podstawie umowy użyczenia. Powierzchnia biurowa użyczonych lokali – 251,54 m² - zaspokaja potrzeby lokalowe Kolegium. Kolegium w Pile dysponuje salą rozpraw, pomieszczeniem socjalnym i serwerownią. Orzecznicy pracują w oddzielnych pokojach. Stan wyposażenia Kolegium w sprzęt biurowy i elektroniczny jest zadowalający. Zużyty sprzęt komputerowy lub ten, którego nie można włączyć do dalszej migracji, sukcesywnie wymienia się na nowy. Jednostka korzysta z programu finansowo – księgowo- kadrowego z dodatkowymi modułami firmy ProgMan (obecnie Wolters Kluwer S.A.), Płatnika, NBE oraz bazy programów prawnych LEX Wolters Kluwer S.A. Rejestracja spraw odbywa się w systemie REPERTORIUM2.

CZĘŚĆ II

WPLYW SPRAW

1. Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją 2237

w tym spraw:

1.1. pozostałych w ewidencji z okresu poprzedniego / łącznie sprawy administracyjne i sprawy z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych /¹ -

168

1.2. wpływ spraw w roku objętym informacją -

2069

2. Rodzaje spraw, które wpłynęły w roku objętym informacją² :

2.1. Liczba spraw administracyjnych - ogółem

1910

Lp.	Określenie rodzaju sprawy → patrz załącznik do Informacji	Liczba spraw
1.	objęte proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej	457
2.	działalność gospodarcza	2
3.	planowanie i zagospodarowanie przestrzenne	180
4.	pomoc społeczna, świadczenia rodzinne, świadczenia wychowawcze i zaliczka alimentacyjna, oświata (stypendia, pomoc materialna itd.), dodatki mieszkaniowe, sprawy socjalne	808
5.	gospodarka nieruchomościami (bez opłat za wieczyste użytkowanie) , przekształcanie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne	143
6.	ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach	73
7.	prawo wodne	4
8.	rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo	2
9.	handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych	1
10.	prawo o ruchu drogowym, drogi publiczne, transport drogowy	69
11.	prawo górnicze i geologiczne	2
12.	egzekucja administracyjna	11
13.	należności publicznoprawne	12
14.	informacja publiczna	7
15.	inne, pozostałe, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Działu VIII Kpa	139

2.2. Sprawy podlegające rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r.
Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019r., poz.
2325 ze zm. – dalej jako Ppsa)/³ - - 121

2.3. Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste - 38

2.4. Liczba postanowień sygnalizacyjnych - 0

CZĘŚĆ III

ZAŁATWIANIE SPRAW ADMINISTRACYJNYCH

1. Liczba spraw załatwionych ogółem w roku objętym informacją - 2005

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw		
1.	akty wydane przez SKO jako organ II instancji / ⁴ , w tym : <table><tr><td>akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej /⁵</td><td>18</td></tr></table> - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.	akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej / ⁵	18	915
akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej / ⁵	18			
2.	akty wydane przez SKO jako organ I instancji / ⁶ - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.2.	323		
3.	postanowienia wydane przez SKO w wyniku rozpatrzenia ponagień na bezczynność lub przewlekłość organu, w tym : <table><tr><td>uznające ponaglenia za uzasadnione</td><td>12</td></tr></table>	uznające ponaglenia za uzasadnione	12	26
uznające ponaglenia za uzasadnione	12			
4.	akty wydane przez SKO po rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.)	120		
5.	pozostałe / ⁷	621		

1.1.

Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ II instancji:

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art.233 § 1 pkt 1 Op) / ⁸	375
2.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Op) / ⁷	181
3.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Op) / ⁷	287
4.	decyzje umarzające postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Op) / ⁷	5
5.	pozostałe	67

1.2. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ I instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	postanowienia o wznowieniu postępowania i wyznaczeniu organu właściwego do jego przeprowadzenia (art.150 § 2 Kpa oraz art. 244 § 2 Op) / ⁹	0
2.	decyzje o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art. 242 § 3 Op) / ⁸	1

3.	decyzje o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 Kpa oraz art. 249 § 3 Op) / ⁸	1
4.	decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156 – 158 Kpa oraz art. 247 – 251 Op) / ⁸	288
5.	decyzje o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji (art. 158 § 1 Kpa oraz art. 248 § 3 Op) / ⁸	5
6.	decyzje odmawiające uchylenia decyzji po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	1
7.	decyzje uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa wydane po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	1
8.	decyzje umarzające postępowanie prowadzone w I instancji przez SKO (art. 105 § 1 Kpa oraz art. 208 Op)	2
9.	pozostałe	24

2. Liczba spraw administracyjnych pozostałych do załatwienia przez SKO

w roku objętym informacją/¹⁰ -

145

CZĘŚĆ IV

ZAŁATWIANIE SPRAW Z ZAKRESU OPŁAT ZA UŻYTKOWANIE WIECZYSTE NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWYCH

1. Liczba spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste załatwionych w roku objętym informacją ogółem -

82

w tym ugody -

43

3. Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń SKO -

4

4. Liczba spraw pozostałych do załatwienia przez SKO/⁹ -

5

CZĘŚĆ V

SKARGI DO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

1. Sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Z 2019r., poz. 2325 z póź.zm. – dalej, jako Ppsa) :

Liczba spraw w roku objętym informacją ogółem - 119

w tym:

1.1. Liczba skarg na decyzje i postanowienia Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 108

1.2. Liczba sprzeciwów na decyzje Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 6

• wskaźnik „zaskarżalności” /¹¹ - 9,44 %

1.3. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 2

1.4. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 54 § 3 Ppsa, ogółem - 3

1.5. Liczba skarg kasacyjnych na orzeczenia WSA (w tym zażaleń na postanowienia) skierowanych przez SKO w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ogółem - 2

1.6. Liczba innych spraw prowadzonych przez Kolegium w trybie określonym przepisami Ppsa, skierowanych do WSA, ogółem/¹² - 0

2. Skargi na akty i czynności Kolegium rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny prawomocnymi orzeczeniami w roku objętym informacją:

Liczba orzeczeń WSA w roku objętym informacją ogółem - 225

w tym:

Lp.	Rodzaj rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	Skargi na decyzje i postanowienia rozpoznane przez Sąd w tym:	225
	uwzględnienie skargi	97
2.	Skargi na bezczynność Kolegium rozpoznane przez Sąd w tym:	0
	uznające skargi za uzasadnione	0

- ¹ - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w latach poprzedzających okres objęty informacją, ale nie zostały załatwione przez SKO,
- ² - patrz pkt 1. ppkt 1.2. ,
- ³ - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w roku objętym informacją, a do których zastosowanie mają przepisy Ppsa tj. m.in. skargi, skargi kasacyjne, zażalenia i inne, wykonywane w trybie tej ustawy – patrz m.in. przyp.11;
- ⁴ - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażaleniowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji (w tym art. 134 Kpa) oraz inne wydane w tym postępowaniu np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;
- ⁵ - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie prowadzone po wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażaleniowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji w trybie art. 221 Op ;
- ⁶ - decyzje (postanowienia) wydane przez SKO jako organ I instancji np. w postępowaniu dot. stwierdzenia nieważności (art. 156 § 1 Kpa oraz art. 247 § 3 Op) lub wznowienia postępowania (art. 145 § 1 Kpa oraz art. 240 § 1 Op), postanowienia wydane w trybie art. 65 § 1, art. 66 § 1 i 3 Kpa, art. 169 § 4 Op oraz inne wydane w tych postępowaniach np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;
- ⁷ - np. postanowienia dot. sporów kompetencyjnych (art. 22 § 1 pkt 1 Kpa), wyznaczenia organu wskutek wyłączenia (art.25-27 Kpa oraz art.130 i 132 Op), dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu (art.31§ 2 Kpa), odmowy przywrócenia terminu (art. 59 § 1 i 2 Kpa), odmowy udostępnienia akt (art. 74 § 2 Kpa oraz art. 179 § 2 Op), wniosku o wyjaśnienie, uzupełnienie oraz sprostowanie (art.113 Kpa oraz art.213 i 215 Op), wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji (art.224 § 3 pkt 2 Op), opłat i kosztów postępowania (dział IX Kpa);
- ⁸ - dot. również postanowień zgodnie z art. 144 Kpa oraz art. 239 Op
- ⁹ - dot. również postanowień zgodnie z art. 126 Kpa oraz art. 219 Op
- ¹⁰ - dot. spraw, które nie zostały załatwione przez SKO w roku objętym informacją ;
- ¹¹ - liczba skarg skierowanych do sądu w stosunku do ogólnej liczby podjętych przez kolegium w roku objętym informacją rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu;
- ¹²¹² - obejmuje inne sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie przepisów Ppsa np. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3), wniosek o sprostowanie omyłki pisarskiej (art. 156), wniosek o uzupełnienie wyroku (art. 157), wystąpienie o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego (art. 15 § 1 pkt 4 w zw. z art. 4), wniosek o zawieszenie postępowania przed sądem i o podjęcie zawieszonego postępowania (art. 123-131) czy wznowienie postępowania (art. 270) itd. ;

INFORMACJE DODATKOWE I WNIOSKI

1. Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium – wg rodzaju spraw;

W grupie spraw objętych proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej na gruncie wyroków WSA w Poznaniu (m.in. I SA/Po 74/19, I SA/Po 75/19, I SA/Po 111/19, z dnia 17.04.2019 r. I SA/Po 118/19, z dnia 08.05.2019 r.) zrodziła się wątpliwość czy w świetle art. 6m ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach słuszne jest uznanie, iż w odniesieniu do nieruchomości stanowiącej budynek wielolokalowy (będący np. w zarządzie spółdzielni mieszkaniowej), dopuszczalne jest składanie kilku deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi?

Przepis art. 6m ust. 1 ustawy zobowiązuje właściciela nieruchomości do złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowania odpadami komunalnymi. Deklaracja jest informacją o jednym sposobie zbiórki odpadów (selektywna lub nieselektywna) i stanowi podstawę do pobrania opłaty w odpowiedniej wysokości. Wedle Sądu, w związku z tym, iż w budynku wielolokalowym zamieszkują właściciele

poszczególnych lokali, mogą oni deklarować wobec zarządcy i właściciela budynku (np. spółdzielni mieszkaniowej) swój indywidualny sposób gromadzenia odpadów składając w tym celu odrębną deklarację. W ten sposób dla jednej nieruchomości możliwe jest ustalenie kilku sposobów gospodarowania odpadami komunalnymi np. w odniesieniu do części lokali - zbiórkę selektywną, a w odniesieniu do pozostałej części – nieselektywną. W ocenie WSA w Poznaniu, który w 2019 roku rozpoznawał 53 skargi na decyzje SKO w Pile w przedmiocie określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, dopuszczalne jest, że właściciele mieszkań w spółdzielni mieszkaniowej mają prawo do składania deklaracji, czego nie brały po uwagę organy I i II instancji.

W ocenie SKO w Pile pogląd ten jest błędny. Zawarty w przepisie zwrot „nieruchomość” dotyczy jednej działki lub budynku albo grupy budynków. Nie można zatem przyjąć, iż w budynku mieszkalnym – wielolokalowym (w zarządzie spółdzielni mieszkaniowej), wyodrębnienie poszczególnych lokali (stanowiących odrębne nieruchomości) powoduje nałożenie na ich właścicieli obowiązku złożenia indywidualnej deklaracji o wysokości opłaty za odpady. Zdaniem SKO obowiązek ten dotyczy tylko właściciela budynku – zarządcy, a nie właścicieli lokali. Oni składają wobec zarządcy jedynie informacje o sposobie gromadzenia odpadów i na tej podstawie zarządca wybiera jeden (selektywny lub nieselektywny) sposób gromadzenia odpadów dla całego budynku.

W grupie spraw świadczeń opiekuńczych nadal występował problem prawny powstały na gruncie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014r. wydanym w sprawie o sygnaturze K-38/13 (Dz.U. z 2014r. poz. 1443). Trybunał Konstytucyjny orzekł o niekonstytucyjności części normy wynikającej z art. 17 ust.1b ustawy o świadczeniach rodzinnych, a ustawodawca w tym zakresie nie dokonał żadnych zmian. Organy pierwszej instancji odmawiały przyznania świadczenia pielęgnacyjnego, przy spełnieniu pozostałych pozytywnych przesłanek, w oparciu o art. 17 ust.1b ustawy o świadczeniach rodzinnych. Zgodnie z tym przepisem świadczenie pielęgnacyjne przysługuje, jeżeli niepełnosprawność osoby wymagającej opieki powstała nie później niż do ukończenia 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej, jednak nie później niż do ukończenia 25. roku życia.

Wyjaśnić trzeba, że zgodnie z art. 190 ust. 1 Konstytucji RP, orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne. Zgodnie z art. 190 ust. 3 Konstytucji, orzeczenia Trybunału wchodzą w życie z dniem ogłoszenia, o ile Trybunał nie określi innego terminu utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. Stosownie natomiast do art. 190 ust. 4 Konstytucji RP, orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach, stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylecia decyzji lub innego rozstrzygnięcia na zasadach i w trybie określonych w przepisach właściwych dla danego postępowania. Zagadnienie to szczegółowo opisano w Informacji o działalności za 2018 r.

Istota sporu w tej kategorii sprowadzała się do tego, czy na gruncie obowiązujących przepisów stronie odwołującej się może przysługiwać świadczenie pielęgnacyjne,

o którym mowa w art. 17 ustawy, pomimo że niepełnosprawność dorosłej osoby niepełnosprawnej, która pozostaje pod jej opieką, nie powstała nie później niż do ukończenia 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej- do ukończenia 25. roku życia.

W 2019 roku Kolegium, powołując się cytowany wyżej wyrok TK, przy spełnieniu wszystkich pozytywnych przesłanek do przyznania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z opieką nad osobą wymagającą opieki uchylało zaskarżoną decyzję i orzekało co do istoty czyli o przyznaniu świadczenia pielęgnacyjnego. W sprawach wymagających wyjaśnienia, np. gdy strona odwołująca była uprawniona do zasiłku do opiekuna lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, co jest przesłanką negatywną określoną w art. 17 ust. 5 ustawy, uniemożliwiającą przyznanie wnioskowanego świadczenia, Kolegium uchylało decyzję organu pierwszej instancji i sprawę przekazywało do ponownego rozpatrzenia. Wynikało to przede wszystkim z faktu, że organy wydając decyzje odmowne uzasadniały je wyłącznie tym, że niepełnosprawność osoby wymagającej opieki powstała po ukończeniu 18 lub 25 lat, nie weryfikując przy tym pozostałych warunków. Stąd też ustalenie stronie prawa do wnioskowanego świadczenia pielęgnacyjnego poprzedzone musiało być przeprowadzeniem postępowania uzupełniającego, mającego wpływ na rozstrzygnięcie.

Podkreślić trzeba, że prezentowane przez SKO w Pile stanowisko odnośnie wykładni i stosowania art. 17 ust. 1b ustawy po wejściu w życie, wyżej powołanego wyroku Trybunał Konstytucyjnego w sprawie o sygn. K 38/13, znajduje pełne uzasadnienie w jednolitym i utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych.

Organy I instancji odmowę przyznania świadczenia pielęgnacyjnego opiekunom dorosłych osób niepełnosprawnych uzasadniały w szczególności obowiązkiem działania organów administracji publicznej na podstawie przepisów prawa. Powołując się na jednoznacznie wskazane przez Trybunał Konstytucyjny skutki przedmiotowego wyroku, w ich ocenie, obowiązane są do bezwzględnego przestrzegania art. 17 ust. 1b ustawy i zawartego w nim kryterium wieku powstania niepełnosprawności.

2. Przyczyny zaległości w rozpatrywaniu spraw oraz proponowane rozwiązania w tym zakresie, itp.;

W 2019 r. Kolegium w 93 % zrealizowało podstawowe zadanie polegające na sprawowaniu funkcji organu wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości organów samorządu terytorialnego oraz orzekania w innych sprawach na zasadach określonych w ustawach. Struktura rozpatrywanych spraw administracyjnych i podatkowych do sporów cywilnoprawnych dotyczących aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowej kształtowała się ze znaczącą przewagą tych pierwszych (96% i 4%).

W 2019 r. SKO w Pile załatwiło łącznie **2087 spraw** (2012 r.- 2021; 2013 r.- 2423; 2014 r. - 2385 spraw, 2015 r. 2294 sprawy, 2016 r. – 2565 spraw, 2017 r. - 2003 sprawy, 2018 r.- 2013 spraw). Na jeden etat orzeczniczy w roku sprawozdawczym przypadały średnio **348** spraw załatwionych (w 2018 r. – 352 sprawy, w 2017 r. – 334 sprawy, w 2016 r. – 428 spraw, w 2015 r. – 382 sprawy, w 2014 r. 398 spraw, w 2013 r. 404 sprawy, 2012 r. - 336 spraw). Gros spraw załatwionych należy przypisać etatowym członkom (75%). Uzupełniająco - w 25%, działalność orzecznicza Kolegium wspierana była przez pozaetatowych członków.

W omawianym okresie sprawy administracyjne rozpatrywano zgodnie z art. 35§ 3 K.p.a. w 71 %, sprawy podatkowe zgodnie z art. 139§ 3 O.p. w 93%, a sprawy z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowej w terminie dwóch miesięcy –w 57%.

W związku z załatwieniem przez Kolegium 2087 spraw, na koniec 2019 roku pozostało do rozpatrzenia 150 spraw (145 spraw administracyjnych oraz 5 spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych). Na 2020 r. przeniesiono przede wszystkim sprawy administracyjne, które wpłynęły w grudniu 2019 r. oraz sprawy wszczęte i niezakończone z powodu prowadzonych postępowań wyjaśniających lub toczących się postępowań nadzwyczajnych. Na następny rok przesunięto rozpoznanie 5. wniosków w przedmiocie wypowiedzenia wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych Skarbu Państwa z powiatów pilskiego oraz chodzieskiego.

Przedstawione zaległości wobec obciążeń etatowych członków nie są znaczące. Istnieje bowiem granica, do której można zwiększać obowiązki. Natomiast pomoc pozaetatowych członków nie może przekładać się bezpośrednio na możliwości orzecznicze Kolegium. Zatem zdarza się, że sprawy o znacznym stopniu złożoności, przy jednoczesnym bieżącym obciążeniu sprawozdawcy - determinują przesunięcie terminu załatwienia sprawy lub oddania uzasadnienia orzeczenia. Ponadto w okresie objętym informacją na wydłużony termin miały wpływ sprawy o stwierdzenie nieważności orzeczeń organu I instancji, załatwienie których wymagało wydłużonej procedury.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile w **2019 r.** swą właściwością miejscową obejmowało **46 jednostek samorządu terytorialnego**, teren liczący, wg danych GUS za I półrocze 2019 r., 470285 mieszkańców. W porównaniu do analogicznego okresu roku ubiegłego nastąpił kolejny spadek liczby mieszkańców regionu (o 1293 osoby). Z analizy porównawczej wynika, że do Kolegium wpłynęło o 106 spraw mniej niż w roku poprzednim (w 2009 r. – 1940 spraw, w 2010 r. – 1983 spraw, w 2011 r. – 2076 spraw, 2012 r. – 1962; 2013r. - 2603 sprawy, 2014 r. -2320 spraw, 2015 r. – 2141, 2016 r.- 2651 spraw, 2017 r.- 1910, 2018 r. – 2175 spraw, **2019 r. – 2069 spraw**). Wskaźnik natężenia, liczony jako liczba wpływu spraw w 2019 r. przypadających na 1000 mieszkańców zmniejszył się z 4,6 na **4,4**. W omawianym okresie najwyższy wskaźnik dotyczył powiatu czarnkowsko-trzcianieckiego (4,8) oraz powiatu obornickiego (mimo spadku z 6,2 na 4,7), najniższy - powiatu pilskiego (3,1). W pozostałych powiatach średni wskaźnik nie został przekroczony i kształtował się na poziomie – w powiecie chodzieskim (3,3), w), powiecie złotowskim (3,6), powiecie wągrowieckim (3,7).

W sprawach administracyjnych (z wyłączeniem spraw rozpatrywanych w trybie ustawy Ppsa), znacząco wzrosła liczba spraw o tematyce pomocy społeczno-socjalnej i stanowiła **42%** ogółu spraw (2009 r. – 738, 2010 r.- 884, 2011 r. 890, 2012 r. - 704, 2013 r. -1047; 2014 r.- 667; 2015 r. – 604; 2016r.- 503, 2017 r.- 549, 2018 r.- 579, **2019 r. 808**). W tym bloku najliczniejszą grupę stanowiły sprawy z zakresu świadczeń rodzinnych, świadczeń opiekuńczych i wychowawczych a ich liczba utrzymała się na poziomie zbliżonym do minionego roku, tj. **400** spraw. Wśród nich znaczący odsetek - 41% - przypisać trzeba sprawom o odmowę przyznania świadczeń pielęgnacyjnych osobom opiekującym się pełnoletnimi osobami

niepełnosprawnymi. Najwięcej spraw z zakresu szeroko rozumianych świadczeń rodzinnych, podobnie jak w minionym roku, wpłynęło z gminy miejskiej Piła, następnie z gminy Oborniki, gminy Ryczywół oraz powiatu wągrowieckiego - z gmin Miasta Wągrowca, Gołańczy, Mieściska i Skoków. Znaczącą grupę, odmiennie niż w minionych okresach, stanowiły sprawy z pomocy społecznej (317 spraw), których z Miasta Czarnkowa wpłynęło aż 237. Kolejne grupy pod względem liczebności były zbliżone do ubiegłego roku i obejmowały świadczenia alimentacyjne (55 sprawy), dodatki mieszkaniowe (15), sprawy pieczy zastępczej (11), stypendia szkolne oraz dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianych (10 spraw).

Drugą grupę pod względem liczebności stanowiły sprawy objęte proceduralnie przepisami ustawy Ordynacja podatkowa – **24%**. (2009 r. – 497, 2010 r. – 453, 2011 r. – 469, 2012 r. – 446; 2013 r. – 609, 2014 r. – 413; 2015 r. – 439; 2016 r. – 938; 2017 r. – 465; 2018 r. – 516, **2019 r. – 457**). Znaczna część spraw podatkowych miała charakter formalny, np. sprawy o wyłączenie organu podatkowego na podstawie art. 32 O.p.

Trzecia grupa rodzajowa, mniej liczna w porównaniu do roku ubiegłego, o wskaźniku **9%**, obejmowała sprawy o tematyce zagospodarowania przestrzennego i opłat planistycznych (2007 r. – 105, 2008 r. – 145, 2009 r. – 123, 2010 r. – 172, 2011 r. – 146, 2012 r. – 167, 2013 r. – 153, 2014 r. – 148; 2015 r. – 144; 2016 r. – 390, 2017 r. – 171, 2018 r. – 291, **2019 r. – 180**). Najwięcej spraw wpłynęło, podobnie jak w latach minionych, z gminy Oborniki, z gminy Rogoźno, Wągrowiec, Skoki i Szydłowo.

Czwarta grupa ilościowa to sprawy z zakresu szeroko rozumianej gospodarki nieruchomościami (7%). Sprawy dotyczyły podziału nieruchomości, opłat adiacenckich, jak również nadania na własność działek zabudowanych pochodzących ze zdanego przez spadkodawców gospodarstwa rolnego na rzecz Skarbu Państwa w zamian za świadczenia rentowe. W tej grupie dominowały informacje dotyczące nabycia nieruchomości rolnych Skarbu Państwa.

Sprawy mieszczące się w kompleksie ruchu drogowego stanowiły 4% (73). Sprawy z zakresu szeroko rozumianej ochrony środowiska, wielokrotnie o znacznym stopniu złożoności, kształtowały się na poziomie zbliżonym do minionych lat - 4% (w tym odpowiednio sprawy dotyczące środowiskowych uwarunkowań - 44, ochrony przyrody – 14, ochrony zwierząt – 14). Pozostałe grupy tematyczne o zawitych zagadnieniach stanowiły niewielki odsetek - sprawy z zakresu informacji publicznej - 7, należności publicznoprawnych - 12, egzekucji administracyjnej - 11, odmowy wydania zaświadczeń - 15). Sprawy różne stanowiły tak jak w roku ubiegłym ok. 6% spraw administracyjnych (111).

W 2019 roku struktura rozstrzygnięć spraw rozpatrywanych przez Kolegium uległa zmianie. Odmiennie niż w poprzednich 2 latach pozytywnie oceniono rozstrzygnięcia organów I instancji w 35,2%. Wskaźnik orzeczeń podlegających negatywnej ocenie wynosił 64,8%. Na zmianę wskaźnika wpłynęły rozstrzygnięcia podejmowane w trybie nadzwyczajnym uregulowanym w art. 156 K.p.a w sprawach z Miasta Czarnkowa w przedmiocie określenia miesięcznej kwoty zasiłku okresowego dla osób prowadzących jednoosobowe gospodarstwo domowe w zawyżonej kwocie.

W rozstrzygnięciach kasacyjnych nadal dominowały sprawy z zakresu zagospodarowania przestrzennego (86), następnie świadczeń rodzinnych i opiekuńczych (62), spraw podatkowych (59) oraz szeroko rozumianej ochrony środowiska (19), w tym środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięć

znacząco oddziałujących na środowisko. Najczęstszymi przyczynami uchyleń decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu o charakterze proceduralnym były - podobnie, jak w latach ubiegłych - niedopełnienie przez organ obowiązku pełnego wyjaśnienia stanu danej sprawy w związku z wadliwym wykonaniem analizy stanu terenu planowanej inwestycji oraz otaczającego go obszaru przed wydaniem decyzji o warunkach zabudowy (naruszenie zasady prawdy obiektywnej zobowiązującej organ do wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy - art. 7 K.p.a. i naruszenie art. 77 § 1 K.p.a. stanowiącego, że „organ administracji państwowej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy”, oraz art. 107 § 3 nakazującego każdą decyzję uzasadnić faktycznie i prawnie), a także nieprawidłowe ustalenia kręgu stron postępowania w postępowaniach wznowieniowych. Nadto przyczyną uchylania decyzji w ostatnim okresie była odmienna interpretacja przez WSA w Poznaniu m.in. kwestii ustalania linii zabudowy dla inwestycji planowanych „na zapleczu” nieruchomości bezpośrednio przylegających do drogi publicznej oraz kwestii ustalania sąsiedztwa wobec nieruchomości położonych w obszarze analizowanym lecz przy innej drodze publicznej niż inwestycja planowana.

W sprawach podatkowych najczęściej uchylano decyzje w związku z naruszeniem reguł dotyczących prowadzenia postępowania wyjaśniającego. Organy podatkowe nie dokonały wystarczających czynności w celu ustalenia stanu faktycznego sprawy odnośnie określenia przedmiotu opodatkowania (przede wszystkim budowli). Brakowało rzetelnej oceny dowodów z opinii biegłych oraz niewłaściwie formułowano tezy dowodowe. W sprawach dotyczących ulg podatkowych przyczyną uchylania decyzji uznaniowych było niedokonanie dokładnych ustaleń dotyczących sytuacji dochodowej, majątkowej, zdrowotnej i bytowej wnioskującego o ulgę. Decyzje w sprawach dotyczących **świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz świadczeń wychowawczych** najczęściej były uchylane z powodu:

- błędnej interpretacji przepisów dotyczących w szczególności zastosowania mechanizmów utraty i uzyskania dochodów, nieprawidłowego uwzględnienia dochodów z odpłatnego zbycia nieruchomości,
- niedokładnego ustalenia stanu faktycznego, a w konsekwencji błędnego ustalenia dochodu,
- przyczyn proceduralnych.

Przyczyny uchylania decyzji **o środowiskowych uwarunkowaniach** dotyczyły:

- podejmowania rozstrzygnięć pod wpływem protestów społecznych, bez uwzględnienia uzgodnienia Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego,
- opierania się na niezwyfikowanych (nie poddanych fachowej ocenie) danych na temat potencjalnej szkodliwości inwestycji,
- niewyjaśnienia czy uwagi i wnioski wnoszone do postępowania przez społeczeństwo lub strony zostały wzięte w nim pod uwagę, a jeśli tak to w jakim zakresie lub dla czego ich nie uwzględniono,
- braku wyjaśnienia zasad ustalenia i uznania stron postępowania oraz braku w aktach sprawy wykazu wszystkich stron,

- podejmowania decyzji w oparciu o niekompletną opinię Inspektora Sanitarnego, tj. opinię nieuwzględniającą faktu uzupełniania treści raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W decyzjach reformatoryjnych, w których Kolegium jako organ II instancji orzekło inaczej niż to uczynił organ I instancji, dominowały sprawy z zakresu świadczeń rodzinnych i opiekuńczych (w 80% ogółu orzeczeń wydanych na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a.). Znaczący wskaźnik stanowiły rozstrzygnięcia przyznające odwołującym świadczenia pielęgnacyjne w związku z powołanym wyżej wyrokiem TK sygn. K-38/13.

W orzeczeniach stwierdzających nieważność decyzji organu I instancji dominowały sprawy z zakresu pomocy społecznej w przedmiocie określenia miesięcznej kwoty zasiłku okresowego dla osoby prowadzącej jednoosobowe gospodarstwo domowe z rażącym naruszeniem art. 38 ust.2 pkt. 1 ustawy o pomocy społecznej.

W okresie sprawozdawczym Kolegium rozpatrzyło mniej niż w poprzednim roku *ponagleń na bezczynność organu lub na przewlekłe prowadzenie przez organ postępowania, tj. 26, w tym 6 ponagleń na przewlekłe działanie Kolegium, z których wszystkie uznano za nieuzasadnione*. Kolegium uznało za uzasadnione 12 ponagleń na organ I instancji, w tym na:

- Wójta Gminy Szydłowo – w sprawach wydania postanowienia opiniującego zgodność proponowanego podziału nieruchomości, wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na realizacji zadania pn.: "Budowa Stopnia Wodnego", wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na "Budowie elektrowni słonecznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą,
- Burmistrza Ujścia w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zalegalizowania chlewni,
- Wójta Gminy Złotów w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy dla przedsięwzięcia polegającego na budowie warsztatu stolarskiego,
- Burmistrza Gminy i Miasta Jastrowie ws. ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego dla budowy bezobsługowej stacji bazowej telefonii komórkowej sieci PLAY, wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego - tuczarni do chowu trzody chlewnej wraz z infrastrukturą towarzyszącą,
- Prezydenta Miasta Piły w przedmiocie przyznania świadczenia wychowawczego „500+”.

W omawianym okresie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wydał 225 prawomocne orzeczenia. W 42,9 %, pozytywnie ocenił rozstrzygnięcia Kolegium, negatywnie w 43,1 %. Zwiększony wskaźnik jest konsekwencją prawomocnego zakończenia spraw z 53 skarg złożonych w 2018 r. przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Piast” w Złotowie na decyzje Kolegium w przedmiocie określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Opis istoty problemu zamieszczono w pkt. 1.

Najczęstszymi przyczynami uchyień decyzji były uchybienia o charakterze proceduralnym (naruszenie art. 7, art. 77 i art. 80 Kpa; art. 122, art.187 i art.191 Op.)

W omawianym okresie strony skierowały 2 skargi na bezczynność Kolegium do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w zakresie specjalnego zasiłku

opiekuńczego oraz niepodjęcia zawieszonego postępowania w sprawie podziału nieruchomości. WSA wydało w tych sprawach nieprawomocne postanowienia oddalające skargi stron.

3. Informację nt. skarg kasacyjnych – liczba uwzględnionych skarg złożonych przez Kolegium itd.;

W okresie objętym informacją Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile zaskarżyło kasacyjnie 1 wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 18 września 2019 r., sygn. akt IV SA/Po 539/19 uchylającego decyzję organu II instancji w przedmiocie odmowy ustalenia warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie siedmiu budynków mieszkalnych jednorodzinnych, budowy drogi wewnętrznej oraz niezbędnej infrastruktury technicznej w ... Skargę kasacyjną Kolegium oparło na zarzutach naruszenia przez Sąd prawa materialnego poprzez uznanie w szczególności, że dla planowanej inwestycji nie jest wymagane ustalenie linii zabudowy zgodnie z zasadami jej ustalania oraz, że planowana zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wpisuje się w istniejącą zabudowę zagrodową (art. 61 ust.1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Nadto Kolegium zarzuciło Sądowi naruszenie prawa procesowego, w szczególności poprzez bezpodstawne zobowiązanie SKO w Pile do wydania decyzji o określonej treści podczas, gdy ustalony stan faktyczny i prawny nie daje podstaw do wydania takiej decyzji, tj. do ustalenia żądanych warunków zabudowy (art.145 §1 pkt 1 lit c, w zw. z art. 135 i art. 153 ustawy P.p.s.a) oraz rozpoznanie skargi z przekroczeniem jej granic (art.134, w zw. z art. 135 ustawy P.p.s.a) i lakoniczne, niezrozumiałe uzasadnienie wyroku (art. 141 § 4 ustawy P.p.s.a).

Udzielono odpowiedzi na skargę kasacyjną podatnika od wyroku WSA w Poznaniu z dnia 19 grudnia 2018 r., sygn. akt I SA/Po 654/18 oddalającego skargę podatnika na decyzję Kolegium w przedmiocie ustalenia podatku od nieruchomości za 2012 r. W tej sprawie toczyło się wieloletnie postępowanie w następstwie wytycznych wynikających z wyroków WSA w Poznaniu z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. akt III/SA/Po 957/13 oraz z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. akt I SA/Po263/17. Kolegium zaaprobowало stanowisko WSA w Poznaniu, który stwierdził, iż organy podatkowe dokonały prawidłowej wykładni przepisów prawa materialnego, a w toku postępowania podatkowego nie doszło do naruszenia przepisów postępowania podatkowego w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy.

W omawianym okresie Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2019 r., sygn. akt I GSK 12/19 oddalił skargę kasacyjną SKO w Pile od wyroku WSA w Poznaniu 5 września 2018 r., sygn. akt III SA/Po 154/18 uchylającego decyzję Kolegium w przedmiocie kwoty dotacji wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem podlegającej zwrotowi do budżetu powiatu. W oparciu o obowiązujące przepisy istota sporu dotyczyła ustalenia terminu przedawnienia zobowiązania do zwrotu dotacji przyznanej za lata 2011-2015. W ocenie Kolegium skoro rozliczenie dotacji miało nastąpić do określonego dnia roku następnego, to 5. letni termin dotacji otrzymanej w 2011 r., wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, upływa z końcem 2017 r. NSA uznał, że 5. letni termin przedawnienia, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności, w przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, rozpoczyna swój bieg od dnia otrzymania tych środków przez beneficjenta. W takich

przypadkach wydanie i doręczenie decyzji winno nastąpić w ciągu pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dotacja była przyznana i powinna zostać wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem. Sąd podzielił stanowisko WSA w Poznaniu w zakresie biegu terminu przedawnienia zobowiązania do zwrotu dotacji. Sąd uznał, że skoro dotacja była przyznana i przekazana skarżącej za 2011 r. to termin przedawnienia winien być liczony od końca 2011 r. i winien upłynąć z końcem 2016 r. stosownie do regulacji art. 70 §1 O.p.

W 2019 roku Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę kasacyjną złożoną przez Biogas Trade Sp. z o.o. od wyroku WSA w Poznaniu z dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt I SA/Po 134/2018 oddalającego skargę na decyzję Kolegium w przedmiocie określenia wysokości podatku od nieruchomości za 2012 rok. Na skargę tę Kolegium udzieliło odpowiedzi w 2018 r.

W 2019 r. strony postępowania sądowoadministracyjnego zaskarżyły kasacyjnie mniej niż w poprzednich latach wyroków WSA w Poznaniu (7). Skargi kasacyjne wniesiono od wyroków WSA w Poznaniu w kategorii spraw podatkowych, zagospodarowania przestrzennego, opłaty planistycznej, kwoty dotacji wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem podlegającej zwrotowi do budżetu powiatu.

4. Kontrole przeprowadzane w Kolegium przez MSWiA, Kancelarię Premiera, NIK i inne uprawnione organy (np. ZUS) – wyniki, wystąpienia pokontrolne i ich wykonanie;

W 2019 roku w Samorządowym Kolegium Odwoławczym kontrolę przeprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Pile w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz na Fundusz Pracy. Nie stwierdzono nieprawidłowości i nie wydano zaleceń.

5. Omówienie wydanych przez prezesa SKO postanowień sygnalizacyjnych;

W 2019 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile, w prowadzonych postępowaniach, nie dopatrzyło się na tyle istotnych uchybień, by wszczynać postępowanie sygnalizacyjne wobec jednostek samorządu terytorialnego objętych właściwością miejscową tut. Kolegium.

6. Działalność pozaorzecznicza Kolegium;

W 2019 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile nie prowadziło szkoleń dla organów pierwszej instancji. Członkowie Kolegium oraz pracownicy biura uczestniczyli, w ograniczonym zakresie, w konferencjach i szkoleniach regionalnych organizowanych przez Samorządowe Kolegia Odwoławcze. Wobec ograniczenia wydatków oraz nieotrzymania środków z rezerwy celowej na szkolenia, dominującą formą, tak jak w latach poprzednich, pozostawało samokształcenie.

7. Wskazanie nowych zadań;

W 2019 r. realizowano zadania nałożone reformą kodeksu postępowania administracyjnego wprowadzonego ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r., poz. 935). Poza tym nowe kompetencje nakładane na jednostki samorządu terytorialnego jak i częsta zmiana przepisów przekładają się na całokształt zadań kolegiów.

8. Wykonanie budżetu, zatrudnienie, płace i kwalifikacje osób zatrudnionych;

Budżet Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile ustalony ustawą budżetową na 2019 r. wynosił 1437 tys. zł. W trakcie roku budżetowego plan wydatków tut. Kolegium zwiększył się o 109,4 tys. zł i kształtował się na poziomie 1546,4 tys. zł. Zwiększenie budżetu nastąpiło poprzez przyznanie rezerwy celowej na pokrycie kosztów sądowych zasądzonych od SKO w Pile na rzecz skarżących – 95,6 tys. zł. Znaczący udział w kosztach sądowych miała Spółdzielnia Mieszkaniowa „Piast” w Złotowie. Pozostałą kwotę rezerwy przeznaczono na nagrodę jubileuszową pracownika Biura – 3,8 tys. zł, na montaż drzwi oddzielających siedzibę Kolegium od holu głównego budynku oraz na klimatyzację serwerowni - 10 tys. zł. Budżet Kolegium za 2019 r. wykonany został w 100%.

W 2019 r. wynagrodzenia orzeczników i pracowników Biura Kolegium zwiększono ustawą budżetową o 2,3% w stosunku do 2018 roku.

W tym miejscu należy zauważyć, iż pod koniec 2018 r. oraz na początku 2019 r. pracownicy biur kolegiów wystąpili do Krajowej Reprezentacji Samorządowych Kolegiów Odwoławczych o podjęcie działań w zakresie podwyższenia ich wynagrodzeń zasadniczych. Sytuacja finansowa pracowników biura nie uległa większej zmianie od wielu lat pomimo coraz liczniejszych zadań nakładanych przez ustawodawcę. W odczuciu pracowników taki stan rzeczy jest nie współmierny do zakresu wykonywanych czynności oraz obowiązków. Krajowa Reprezentacja SKO 21 lutego 2019 r. wystąpiła do Ministra Finansów z prośbą o uwzględnienie wzrostu wynagrodzeń dla pracowników obsługi organizacyjno-biurowej kolegiów przy planowaniu budżetu na 2020 r. Wniosek uzasadniono zwiększeniem obowiązków służbowych oraz wysokimi kwalifikacjami pracowników biur. Skutki finansowe z tytułu wzrostu funduszu płac dla pracowników biur wszystkich kolegiów na 2020 r. wyliczono na ok. 11 mln. zł (przy założeniu wzrostu płacy zasadniczej do kwoty 3900,00 zł). Wskazaną wartość poprzedzono szczegółową analizą poziomu wynagrodzeń wszystkich pracowników Biur kolegiów. Na wystąpienie KRSKO Ministerstwo Finansów nie udzieliło odpowiedzi. Jedynie w projekcie ustawy budżetowej na 2020 r. zwiększono fundusz płac kolegiów o 6%. Taki wskaźnik oznacza, że pracownicy Biura są nadal słabo wynagradzani.

W 2019 r. działalność orzecznicza Kolegium realizowana była przez 6. członków etatowych (w tym Prezesa SKO). Wykonywanie działalności administracyjnej zapewniało 6. pracowników biura (w tym główny księgowy i kierownik Biura). Wszyscy pracownicy Biura posiadają wyższe wykształcenie magisterskie oraz niezbędne kwalifikacje do realizacji obowiązków służbowych. Istotnym jest, że obowiązki orzecznicze przekładają się na zakres prac kancelaryjnych i biurowych rozpoczynając od rejestracji spraw, obsługi posiedzeń i rozpraw, korekty orzeczeń, ekspedycji dokumentów, na wysyłce i archiwizacji kończąc. Obsługa archiwum zakładowego wykonywana jest ramach obowiązków pracowniczych. Natomiast obsługę informatyczną jednostki świadczy firma zewnętrzna. Ochrona danych osobowych wyznaczona przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str.1) oraz ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1781) zapewniona jest w ramach usługi outsourcingowej.

Należy przypomnieć, że efektywność prowadzonych postępowań, ograniczona jest czynnikiem ludzkim, konkretnie - liczbą posiadanych etatów orzecznich. Mimo podejmowanych działań, Kolegium niezmiennie od 2001 r. prowadzi

działalność orzeczniczą dysponując 6. etatami orzeczniczymi. W stosunku do maksymalnej liczby członków etatowych, określonej - zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 września 1999 r. w sprawie maksymalnej liczby etatowych członków samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. Nr 74, poz. 828) - na poziomie **11 osób**, zatrudnienie w Kolegium stanowi **55%** obsady maksymalnej i jest niższe od krajowego średniego wskaźnika kolegiów, który z dostępnych danych wynosił **63%**.